

סֵדֶר הַלְמֻדָּה לַיּוֹם י' תַּמּוּז:

סֵדֶר לְקוֹפְטֵי מַוְהַרְנֵי הַיּוֹמִי:

כִּי יֵשׁ בְּחִינַת בֶּן, שֶׁהוּא מְחַפֵּשׁ בְּגִנְזֵיָא דְמַלְכָא, כְּמוֹ בֶּן (עֵין זֶהר בְּהַר קִי"א), וְיֵשׁ בְּחִינַת עֶבֶד, שְׂאִין לוֹ – רַק לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָתוֹ שְׁנָתָנוּ לוֹ, וְאֶסוּר לוֹ לְשֹׂאֵל שׁוֹם טַעַם וְחִקְרָה עַל עֲבוּדָתוֹ, כִּי הוּא מְחַיֵּב רַק לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ, דְּהֵינּוּ עֲבוּדָתוֹ שְׁנָתָנוּ לוֹ לַעֲשׂוֹת. אֲבָל יֵשׁ בֶּן, שֶׁהוּא אוֹהֵב כָּל־כֶּךָ אֶת אָבִיו, עַד שֶׁמִּחְמַת הָאֱהָבָה הוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה עֶבֶד, מֵה שֶׁעֶבֶד פִּשׁוּט צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, וְהוּלֵךְ וְקוֹפֵץ בְּתוֹךְ הַסּוּלָלוֹת הַגְּדוֹלָה (שְׂקוּרִין פֶּאֶסִי), בְּתוֹךְ קִשְׁרֵי הַמְּלַחֲמָה, וּמַגְלַגֵּל עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט כִּדֵּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְאָבִיו, מֵה שֶׁאֶפְלוֹ עֶבֶד פִּשׁוּט לֹא הָיָה עוֹשֶׂה עֲבוּדוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֲזִי כִּשְׂאָבִיו רוֹאֶה אֱהָבָתוֹ הַחֲזָקָה כָּל־כֶּךָ, עַד שֶׁמִּשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ לְעֲבָדוֹת גְּמוּר בְּשִׁבִיל אֱהָבָתוֹ, אֲזִי הוּא מַגְלָה לוֹ גַּם מֵה שְׂאִין נִמְסָר אֶפְלוֹ לְבֶן, כִּי אֶפְלוֹ הַבֶּן, שֶׁהוּא מְחַפֵּשׁ בְּגִנְזֵיָא דְמַלְכָא, אֶף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁגִם הַבֶּן אֶסוּר לְכַנֵּס לְשָׁם, הֵינּוּ שֵׁישׁ הַשְּׂגוֹת, שְׁגִם הַבֶּן אֵינּוּ מְשִׁיג אוֹתָם, אֲבָל עַל־יְדֵי שֶׁהַבֶּן מְסַלֵּק כָּל חֻכְמָתוֹ וּמִשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ לְעֲבָדוֹת כְּנִ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה אָבִיו מְרַחֵם עָלָיו וּמַגְלָה לוֹ מֵה שְׂאִינוֹ נִמְסָר אֶפְלוֹ לְבֶן, הֵינּוּ שְׁנַתְגְּלָה לוֹ בְּחִינַת 'צְדִיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ', שְׁגִם מְשֵׁה בְּחֵייו לֹא הִשְׁיג זֹאת.

וְזָהוּ בְּחִינַת (מְלֹאכֵי ג'): וְחִמְלָתִי עָלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחְמַל אִישׁ עַל בְּנָו הָעֹבֵד אֹתוֹ. 'הָעֹבֵד אֹתוֹ' דִּיקָא, הֵינּוּ בְּחִינַת בֶּן שֶׁמִּשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ לְעֲבָדוֹת, שֶׁמְסַלֵּק כָּל חֻכְמָתוֹ וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה עֶבֶד, וְזָהוּ: בְּנָו הָעֹבֵד אֹתוֹ, הֵינּוּ בֶּן שֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה עֶבֶד כְּנִ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה: 'וְחִמְלָתִי עָלָיו', כִּי עַל־יְדֵי־זֶה הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵם עָלָיו,

מַחֲמַת שְׂרוּאָה אֶהְבְּתוּ חֻזְקָה כָּל־כָּף, וּמִרְאָה וּמַגִּלָּה לוֹ בְּחִינַת
 'צַדִּיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ' כַּנ"ל. וְזֵהוּ (מֵה שְׁכָתוֹב שָׁם): **וְשִׁבְתֶּם
 וְרֵאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע וְכוּ', דִּהְיִינוּ שְׂזוּכָה לְהַשְׁיֵג עַל־יַדֵּי־זֶה
 צַדִּיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, כַּנ"ל:**

וְזֶה בְּחִינַת תְּקוּן הַמְשַׁפֵּט; כִּי זוּכָה לְהַשְׁיֵג 'צַדִּיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע
 וְטוֹב לוֹ', שְׂזֵה נִרְאָה כְּעוֹוֹת הַמְשַׁפֵּט, וְעַכְשָׁו, כְּשִׂזּוּכָה
 לְהַשְׁיֵג וּלְהַבִּין זֹאת, זֶה בְּחִינַת תְּקוּן הַמְשַׁפֵּט. נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי רַבִּי
 אֲמֵת עִם תְּלַמִּידִים, נִעְשִׂין וְנִתְתַקְנִין כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל:

טז וְזֵהוּ בְּחִינַת הִרְאָה. כְּשֶׁהִרְאָה בְּשִׁלְמוֹת נִעְשִׂין גַּם בֵּן כָּל
 הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל, כִּי הִרְאָה הֵיא קַר וְלַח. קַר זֶה בְּחִינַת:
 "וְקַר רוּחַ אִישׁ תְּבוּנָה", בְּחִינַת תְּקוּן הָאֲמוּנָה עַל־יְדֵי אִישׁ תְּבוּנָה
 כַּנ"ל. לַח זֶה בְּחִינַת הַלְחָלוּחִית וְהַשְׁמֹנְנִית הָעוֹלָה אֶל הַמַּחַ, וְנִעְשֶׂה
 בְּחִינַת מַחִין תְּפִלִּין כַּנ"ל.

גם כְּשֶׁהִרְאָה בְּשִׁלְמוֹת, זֶה בְּחִינַת תְּקוּן הַשְּׁנָה, כִּי הַשְּׁנָה עַל־יְדֵי
 הִרְאָה. כִּי הִרְאָה הֵיא קַר וְלַח, וְעַל־יְדֵי קַר וְלַח, עַל־יְדֵי־זֶה
 עָקַר הַשְּׁנָה. וְעַל כֵּן בְּשַׁעַת גְּשָׁמִים אָז הוּא זְמַן שְׁנָה, כִּי אָז עָרַב
 לְאָדָם הַשְּׁנָה מְאֹד, וְזֶה מַחֲמַת שְׁהַגְשָׁמִים הֵם קַר וְלַח, קָרִירוֹת
 וְלַחוּת וְכֵן בְּבִקְרַת הַשְּׁנָה עָרְבָה גַּם כֵּן, כִּי אָז יוֹרֵד הַטַּל, וְאִזִּי גַּם כֵּן
 הוּא קַר וְלַח, וְעַל כֵּן הַשְּׁנָה עָרְבָה אָז גַּם כֵּן. נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי הִרְאָה
 שֶׁהֵיא קַר וְלַח, הוּא בְּחִינַת תְּקוּן הַשְּׁנָה.

גם רָאָה עַל שֵׁם שֶׁהֵיא מְאִירַת עֵינַיִם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (הָלִין מַט). וְזֵהוּ בְּחִינַת שְׂמֻחָה, בְּחִינַת (מְשִׁלִּי
 ט"ו): "מְאֹר עֵינַיִם יִשְׂמַח לֵב", הֵינּוּ בְּחִינַת תְּקוּן הַשְׂמֻחָה, שֶׁהוּא
 חֻזְקַת הַמְּלָאךְ כַּנ"ל.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'לו' ז'זמר מ'זה ר'ני'ת ז'ז"ל "צ'ך צ'ני מ'קו'ה ש'ד'ך צ'חד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נו י'הי'ה ת'יקו'ן ר'כ'ל" ז'
ז'זמר מ'זה ר'ני'ת ז'ז"ל "צ'ך צ'ני מ'קו'ה ש'ד'ך צ'חד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נו י'הי'ה ת'יקו'ן ר'כ'ל" ז'
ז'זמר מ'זה ר'ני'ת ז'ז"ל "צ'ך צ'ני מ'קו'ה ש'ד'ך צ'חד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נו י'הי'ה ת'יקו'ן ר'כ'ל" ז'

גַּם הִרְאָה בְּשִׁלְמוֹת זֶה בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט, כִּי מְקוּם הַמְּשֻׁפָּט
הוּא בִּלְב, כְּמוֹ שְׁכֶת־טוֹב: "וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת מְשֻׁפָּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל לְבוֹ". וְעַל־יְדֵי קְלָקוּל הַמְּשֻׁפָּט, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נוֹפְלִין אֲהָבוֹת
נְפוּלוֹת מִן הַמְּרַכְּבָה כַּנ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה בָּא חֲמוּם הַלֵּב כַּנ"ל. נִמְצָא
שְׁחֲמוּם הַלֵּב זֶה בְּחִינַת קְלָקוּל הַמְּשֻׁפָּט. וְהִרְאָה מִנְשֻׁבַת עַל הַלֵּב
וּמְקַרְרַת הַחֲמוּם, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט.

וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ז): "יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם". הֵינּוּ עַל־יְדֵי
נְשִׁיבַת הַרוּחַ שֶׁל הִרְאָה שֶׁהִיא מִנְשֻׁבַת עַל הַלֵּב וּמְקַרְרַת
חֲמוּם הַלֵּב, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט. וְזֵהוּ: "יִזְלוּ
מַיִם", בְּחִינַת (עֲמוּס ה'): "וַיִּגַּל כַּמַּיִם מְשֻׁפָּט", שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּקוּן
הַמְּשֻׁפָּט כַּנ"ל. וְזֵהוּ רִאָּה עַל שֵׁם שֶׁהִיא מְאִירַת עֵינַיִם כַּנ"ל, זֶה
בְּחִינַת (סִנְהֶדְרִין ו'): "אֵין לִדִּין אֶלָּא מֵה שְׁעֵינָיו רוֹאוֹת", שְׁזֵהוּ בְּחִינַת
תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט. וְזֵהוּ: מְאִירַת - רְאֵשֵׁי תִבּוֹת: תּוֹכוֹ רְצוּף אֲהֶבָה
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, הֵינּוּ בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט שֶׁהוּא תְּקוּן
הַמְּרַכְּבָה, שְׁשֵׁם הָאֲהֶבָה דְקָדְשָׁה, בְּבְחִינַת: "מְרַכְּבוֹ אֲרַגְמָן תּוֹכוֹ
רְצוּף אֲהֶבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם", כַּנ"ל. וְזֵה בְּחִינַת (הוֹשֵׁעַ ו'):
"וּמְשַׁפְּטִיךָ אֹר יֵצֵא" וְכְמוֹ שְׁאָנוּ אוֹמְרִים: "וְתוֹצִיא כְּאוֹר
מְשַׁפְּטִינוּ" הֵינּוּ עַל־יְדֵי הִרְאָה, שֶׁהִיא מְאִירַת עֵינַיִם, עַל־יְדֵי־זֶה
הוּא בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט, בְּחִינַת: "וְתוֹצִיא כְּאוֹר מְשַׁפְּטִינוּ":

וְזֶה פְּרוּשׁ: אָמַר רַב אֲשֵׁי: אָמַר לִי הוֹנָא בַר נְתָן, זְמַנָּא חֲדָא
הָהּ קְאָזְלִינָן בְּמַדְבָּרָא, וְהָהּ אֲטַמָּא דְבִשְׂרָא בַּחֲדָן.
פְּתַחנָא וְנִקְרִינָא וְאֲנַחְנָא אַעֲשָׂבָא. אֲדַמִּיתִינָן צִיבִי, חָלַם
אֲטַמָּא וְטוֹינָן. כִּי הֲדָרָן לְבַתֵּר תְּרִיסָר יָרְחֵי שְׁתָּא, חֲזִינָהוּ
לְהִנְחֵהוּ גְמָרֵי דְהוּוּ קָא מְלַחֲשֵׁי. כִּי אֲתָאֵי לְקַמְהָ דְאֲמִימָר, אָמַר
לִי: הַחֵוּא עֲשָׂבָא סַמְתָּרֵי הָהּ, חֲנָהוּ גְמָרֵי דְרַתְמָא חוּוּ:

(בְּבֹא-בִתְרָא ע"ד:)

הֵינּוּ שְׁסֵפֶר, שְׁפַעַם אֶחָד הֶלֶךְ בַּמְדָּבָר - זֶה בְּחֵינַת תְּקוּן
הָאֱמוּנָה, בְּבִחֵינַת (וּרְמִיָּה ב): "לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמְדָּבָר בְּאֶרֶץ
לֹא זְרוּעָה". 'אֶרֶץ לֹא זְרוּעָה'. זֶה בְּחֵינַת פְּגַם הָאֱמוּנָה, שְׁעַל-יְדֵי-
זֶה נִתְקַלְקְלוּ הַזְּרָעִים כַּנ"ל, וְלְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמְדָּבָר זֶה בְּחֵינַת תְּקוּן
הָאֱמוּנָה, שֶׁהָאֱמִינוּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְהִלְכוּ אַחֲרָיו בַּמְדָּבָר, וְתִקְנוּ
בְּחֵינַת "אֶרֶץ לֹא זְרוּעָה", דְּהֵינּוּ נְפִילַת הָאֱמוּנָה כַּנ"ל. וְחֻזָּה
אַטְמָא דְּבִשְׂרָא בְּהָדָן. 'אַטְמָא בִּשְׂרָא' זֶה בְּחֵינַת גְּרִים, שֶׁהֵם
עַרְלֵי בֶּשֶׂר (יחזקאל מ"ד), שְׁעַל יָדָם בָּא בְּחֵינַת: הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ, כַּנ"ל.
וְזֶהוּ: אַטְמֵי בִּשְׂרָא - בְּחֵינַת עַרְלֵי-בֶּשֶׂר וּבְחֵינַת הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ,
כַּנ"ל. כִּי עַל-יְדֵי עֲלִיַת הָאֱמוּנָה הַנְּפוּלָה נַעֲשִׂין גְּרִים, שְׁעַל יָדָם
מִתְגַּבֵּר, חֵם וְשָׁלוֹם, חוֹתָם דְּסִטְרָא אַחֲרָא, בְּחֵינַת: הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ,
כַּנ"ל.

וּפְתִיחֵינָן - הֵינּוּ שֶׁתִּקְנֵנוּ בְּחֵינַת הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ, וְנַעֲשֶׂה
בְּחֵינַת חוֹתָם דְּקַדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחֵינַת (שְׁמוֹת כ"ח):
"פְּתוּחֵי חוֹתָם קִדְשׁ לַה'", הֵינּוּ בְּחֵינַת תְּקוּן הַמַּחִין כַּנ"ל. וְנִקְרִינָן
- זֶה בְּחֵינַת: "וְשִׁמְתִיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר", בְּחֵינַת צְמֻצוֹם הַמַּחִין,
שֶׁלֹּא לָצֵאת חוּץ לַגְּבוּל כַּנ"ל. וְאַנְחָנָא אַעֲשִׂבָא - 'עֲשִׂבָא' זֶה
בְּחֵינַת כְּלָלִיּוֹת הַמַּאֲכָלִים, כְּמוֹ שְׁכֶתוּב (בְּרֵאשִׁית ט): "כִּי־רָק עֲשִׂב
נָתַתִּי לָכֶם אֵת כָּל"; נִמְצָא שְׁכָלְלִיּוֹת הַמַּאֲכָלִים הֵם בְּחֵינַת עֲשִׂבָא.
וְזֶה: וְאַנְחָנָא אַעֲשִׂבָא - הֵינּוּ אַחַר שֶׁהֵינּוּ מְתַקְנִים אֵת הַמַּחִין
כַּנ"ל, הַנְּחָנוּ עֲצֻמְנוּ אַעֲשִׂבָא, הֵינּוּ עַל הַמַּאֲכָלִים, לְתַקֵּן אֵת
הַמַּאֲכָלִים, שֶׁלֹּא יִזְיָקוּ וְיִפְגְּמוּ אֵת הַחֲלוּם, חֵם וְשָׁלוֹם. וְתִקְוֵן זֶה,
הֵינּוּ תְּקוּן הַמַּאֲכָלִים, נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי חוּזֵק הַמְּלָאךְ, שֶׁנִּתְחַזַּק עַל-יְדֵי
הַתְּחַדְּשׁוֹת הַרְצוֹן, עַל-יְדֵי הַשְּׂמֻחָה כַּנ"ל. וְזֶהוּ: 'אַדְמִיתִינָן צִיבִי' -

זֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף וְזֶה הַחֶסֶד וְזֶה הַחֶסֶד וְזֶה הַחֶסֶד

ל'לח - צ'צ'ר מ'זהר'ת ז'צ'ל "צ'ך צ'צ' מ'קוה ש'ך צ'צ'ד מ'ספ'ר ר'צ'נו י'הי'ה ת'קו'ן ר'כ'ל" -
צ'צ'ר מ'זהר'ת ז'צ'ל "צ'ך צ'צ' מ'קוה ש'ך צ'צ'ד מ'ספ'ר ר'צ'נו י'הי'ה ת'קו'ן ר'כ'ל" -
צ'צ'ר מ'זהר'ת ז'צ'ל "צ'ך צ'צ' מ'קוה ש'ך צ'צ'ד מ'ספ'ר ר'צ'נו י'הי'ה ת'קו'ן ר'כ'ל" -

זֶה בְּחִינַת: "וּכְמִצְבִּיָּה עֶבֶד בְּחִיל שְׁמִיָּא", בְּחִינַת הַתְּחִדְשׁוֹת
הַרְצוֹן. הֵינּוּ שְׁהִינּוּ רוֹצִים לְהִבְיֵא הַרְצוֹן, בְּחִינַת הַתְּחִדְשׁוֹת
הַרְצוֹן, שְׁזָהוּ חֲזוֹק הַמְּלָאךְ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה הוּא תְּקוּן הַמְּאֻכְלִים כִּנְ"ל.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

יז עַל־יְדֵי הַתְּעַנִּית זוֹכָה לְשִׂמְחָה. וּכְפִי יָמֵי הַתְּעַנִּית כֵּן זוֹכָה
לְשִׂמְחָה. וְעַקֵּר תְּקוּן הַחֲלוּם הוּא עַל־יְדֵי שִׂמְחָה כִּנְ"ל. עַל כֵּן
מִתְּעַנֵּין עַל הַחֲלוּם כִּדֵּי לְהַמְשִׁיךְ שִׂמְחָה שְׁזָה עַקֵּר תְּקוּן הַחֲלוּם.
וְעַל כֵּן מִי שְׁאִינוּ רוֹצִים לְהַתְּעַנּוֹת עַל הַחֲלוּם אוֹמְרִים לוֹ הַמִּיטִיבִין,
"לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לְחֶמֶד", כִּי עַקֵּר הַתְּקוּן עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה:

סֵדֶר יְמֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

ב זֶה יָמִים רַבִּים שִׁישׁ לִי כַּסּוּפִים וְגַעְגּוּעִים וְהַשְׁתַּוְקוֹת לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְלָמֵן הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִרַבְּנֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה הַתּוֹרוֹת
הַמְּדַבְּרִים מֵעֵצֶם קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּלֶם מוֹבָן, שְׁכָּל קְדֻשַׁת
אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי תְּלוּי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מֵאֲזוּ וְעַד עַתָּה הִנֵּה אֵשׁ תּוֹקֵד
בְּקִרְבִּי בּוֹעֵר כְּרֶשֶׁפִי אֵשׁ שְׁלֵהֲבַתֶּיהָ לְזָכוֹת לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וּבְפֶרֶט מֵעַת שֶׁשָׁמַעְתִּי הַתּוֹרָה הַנּוֹרָאָה "ט' תְּקוּנִין", שְׁהַזְכִּיר אֲזוֹ
רַבְּנֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה בְּעַת שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה הַנִּ"ל: וְכָל מִי שְׁרוּצָה
לְהִיזוֹת אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי דְּהֵינּוּ שְׁיִלֵךְ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא אִי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת
לְזֶה כִּי־אֵם עַל יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאָמַר אֲזוֹ, כְּשֶׁמִּנְצַחִין הַמְּלַחֲמָה
וּבְאִין לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲזוֹ נִקְרָא אִישׁ מְלַחֲמָה כִּי קֵדָם שְׁבֹאִין לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל אֲזוֹ אֵל יִתְהַלֵּל חוּגֵר כְּמִפְתַּח אֲבָל כְּשֶׁמִּנְצַחִין אֲזוֹ נִקְרָא אִישׁ
מְלַחֲמָה וְאַחַר כֵּן אָמַר כָּל הַתּוֹרָה הַנּוֹצֵרֶת לְעִיל אִיךְ זוֹכִין לְבוֹא
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרִי אֲזוֹן הַשּׁוֹמְעָה:

וְאַחַר כֵּן סָמוּךְ אַחַר שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה הַנּוֹצֵרֶת לְעִיל שְׁאֵלְתִי אוֹתוֹ

זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מֵהַ כּוֹנְנֵתְכֶם בְּזֶה שֶׁאִמַּרְתֶּם שְׁעָקַר הוּא אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל וְנָעַר עָלַי וְעָנָה וְאָמַר, כּוֹנְנֵתִי כַפְּשׁוּטוֹ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 הַזֹּאת עִם אֱלוֹ הַכְּתוּבִים (וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אִיךְ מִיִּין טַאקִי דָאָם
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִיט דִּי שְׁטִיבְעֵר מִיט דִּי הֵיזְעֵר) הֵינּוּ שְׁכָל כּוֹנְנֵתִי כַפְּשׁוּטוֹ
 שְׁצָרִיךְ כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַגִּשְׁמִי הַזֶּה, שְׁמִי שָׁב
 בְּאֱלוֹ הַכְּתוּבִים וְהַחֲצוּרֹת הָעוֹמְדִים שָׁם בְּצַפֶּת וּטְבַרְיָה וּשְׂאָרֵי
 מְקוֹמוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי כָּל הַמְּצוּוֹת צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת כַפְּשׁוּטוֹ דִּיקָא
 וְאִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת אֶל הַקְּדוּשָׁה כִּי־אִם עַל יְדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַזֶּה
 הַיְדוּעָה לָנוּ שֶׁיִּשְׂרָאֵל נוֹסְעִים לְשָׁם:

וְהִנֵּה מֵאִזְ הִבְנֵתִי שְׁרָצוֹנוֹ בַּפְּשִׁיטוֹת שֶׁנִּבְּוֹא כְּלָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 וּמִן אִזְ וְהִלָּאָה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲךְ
 רַבּוֹ הַמְּנִיעוֹת מְאֹד, כִּי בַחַיִּים חִיּוּתוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לֹא יִכְלָתִי
 לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּעַ דִּירְתִּי שָׁם כִּי לֹא יִכְלָתִי לְפָרֵד מִמֶּנּוּ
 כָּלֹל אֲשֶׁר הוּא חַיִּי וְאֶרֶךְ יָמַי וּבִלְעָדוֹ אֵינִן לִי שׁוֹם חִיּוּת כָּלֹל וְלְנַסֵּעַ
 לְבִדִּי עַל מְנַת לְחֹזֵר גַּם כֵּן הָיָה קָשָׁה עָלַי מִחַמַּת כַּמָּה טְעָמִים,
 וּמִגְדֹּל הַחֻצָּאָה שְׁלֹא הָיָה בְּיָדִי וְגַם אִיךְ אֶפְשָׁר לְפָרֵד זְמַן רַב כָּל
 כָּךְ מִרְבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה אֲשֶׁר הָיִיתִי רָגִיל לְהִיּוֹת לְפָנָיו בְּכָל פַּעַם
 וְשָׁמַעְתִּי בְּכָל פַּעַם דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים הַמְּזַכִּין אֶת הַרְבִּים לְדוֹרֵי
 דוֹרוֹת הֵן עַל כָּל אֵלֶּה לֹא יִכְלָתִי לְנַסֵּעַ אִזְ, אֲבָל רְצוֹנִי הָיָה חֲזֹק
 לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל פַּעַם שֶׁנִּזְכַּרְתִּי מִחַבַּת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם
 כַּמָּה פְּעָמִים דְּבַר עִמָּנוּ בְּשִׁיחוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת וְעָשָׂה לָנוּ חֶשֶׁק לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל וְהוֹדִיעַ לָנוּ שֶׁהוּא דָּבָר קַל לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵין צָרִיכִין
 הוֹצָאָה רַבָּה כְּמוֹ שְׁסוּבְרִין הָעוֹלָם, וְשִׂאִינוּ מְסַכְּן כְּמוֹ שְׁסוּבְרִין
 הָעוֹלָם וּמִכְּתִלֵי דְבָרָיו הִבְנֵתִי שְׁרָצוֹנוֹ שֶׁנִּהְיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם
 פַּעַם אַחַת כְּשֶׁסָּפַר מֵעֵצָם הַמְּנִיעוֹת וְהַסְּכָנוֹת שֶׁהָיוּ עָלָיו

זוֹק נֶתָן וְלֹא יַעֲבוֹר

ד"רמ זצ"ל "צדק צדק" מקוה שד"ך מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

בְּסֵטְאֵינְבוּל, וְאִיךְ שְׁהִיָּה בְּסִכְנָה גְדוּלָה קִדְם שְׁבֵא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ', אָז עָנָה וְאָמַר לָנוּ שְׂאֵנְחָנוּ נוֹכַל לָבוּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּנֶקֶל כְּאֹמֵר, שְׁעָלֵינוּ לֹא יִתְגַּבְּרוּ מְנִיעוֹת וְסִכְנוֹת כְּאֵלֶּה כְּמוֹ שְׁהָיוּ עָלֵינוּ, וְאִם נִרְצֶה נוֹכַל לָבוּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְאֵלּוּ הַדְּבוּרִים תְּחַוְּבִים בְּלִבִּי מֵאִזְ וְעַד הַנְּהַ וְהַמָּה הָיוּ בְּעִזְרֵי לְחֹזֶק חֲשָׁקִי לְנִסְעַ לְנִסְעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

עַל יְדֵי רַבֵּי אֲמַתִּי עִם תְּלַמִּידֵי נְתֻקֵּן הַכֹּל, דְּהֵינּוּ תִקְוֵן הַאֲמוּנָה וְתִקְוֵן הַבְּרִית שֶׁהוּא תִקְוֵן הַמְחִין וְתִקְוֵן הַשְּׁנָה שֶׁתְּהִיָּה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטְהָרָה, וְעַל יְדֵי זֶה נְצוּלִין מִטְּמֵאָת מְקָרָה חֵם וְשָׁלוֹם בְּכָל הַבְּחִינּוֹת (עֵין בְּרִית נוֹ). גַּם כָּל הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים שֶׁל הַמַּח נְתֻקְנִים עַל יְדֵי שְׂבָאִים לְצַדִּיק שֶׁהוּא רַבֵּי אֲמַתִּי. כִּי עַל יְדֵי הַרְאֵיָה בְּעֵצְמָה שְׂרוּאֵין אֶת הַרְבֵּי נְתֻקֵּן חוּשׁ הַרְאֵיָה, כִּי הַרְאֵיָה בְּעֵצְמָה שְׂרוּאֵין אֶת הַרְבֵּי הוּא דְבָר גְּדוֹל. וְעַל יְדֵי שְׂשׁוּמְעִין הַמוּסָר שֶׁל הַרְבֵּי עַל יְדֵי זֶה מְתֻקְנִין חוּשׁ הַשְּׂמִיעָה. וְעַל יְדֵי הַטְּרָחוֹת וְהִיגִיעוֹת שְׂיֵשׁ לְכָל אֶחָד כְּדֵי לְנִסְעַ וּלְבוּא אֶל הַרְבֵּי, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָבוּא אֶל הַרְבֵּי וּלְקַבֵּל וְלִינֵק מִחֲכָמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי טְרָחוֹת וִיגִיעוֹת, וְעַל יְדֵי אֵלּוּ הַטְּרָחוֹת וְהִיגִיעוֹת מְתֻקְנִין חוּשׁ הַרִיחַ. וְעַל יְדֵי שְׂזֻכָה לְטַעַם וְלְהַרְגִישׁ טַעַם אֲמִרֵי נַעַם שֶׁל הַרְבֵּי עַל יְדֵי זֶה נְתֻקֵּן חוּשׁ הַטַּעַם. וְעַל יְדֵי הַהוֹצָאוֹת שְׂיֵשׁ לְכָל אֶחָד שְׂמוּצִיא אֶת מְמוֹנּוֹ וִיגִיעַ כִּפּוֹ כְּדֵי לָבוּא לְהַרְבֵּי עַל יְדֵי זֶה נְתֻקֵּן חוּשׁ הַמְּשׁוּשׁ. וְעַקֵּר זְמַן הַקְּבוּץ לְהַרְבֵּי הַאֲמַתִּי הוּא בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה וְאִזְ הוּא עֵקֶר תִּקְוֵן שֶׁל הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים הַנִּלְ וְאִזְ נְתֻקְנִים כָּל הַתְּקוּנִים הַנִּלְ בְּתֻקְוֵנִים נְפִלְאִים (שֵׁם ח"ב ה).

סדר ספורי מעשיות הימיני:

(גם אלה דברי רבנו נ"י אחר שספר זאת המעשה, ענה ואמר דברים אלה) בדורות הראשונים, כשהיו מדברים ומשיחים קבלה, היו משיחים בלשון כזה, כי עד רבי שמעון בר-יוחאי, לא היו מדברים קבלה באתגליא, רק רבי שמעון בר-יוחאי גלה קבלה באתגליא; ומקדם, כשהיו החברים מדברים קבלה, היו מדברים בלשון כזה כשהניחו הארון על הפרות, התחילו לשורר, והבין.

כי יש חדותותי דסיהרא [חידוש הלבנה], כשהלבנה מקבלת חדושים מן השמש, וזה בחינת (שמואל א ו) כשנושאים הארון אל בית-שמש, ואזי כל החיות נושאים הכסא עושין נגון חדש בחינת (תהלים צו): "מזמור שירו לה' שיר חדש", שזוהו השיר, ששרו פרות הבשן וזה בחינת מטה ושלחן וכסא ומנורה הם תיקוניהא דשכינתא ובחינת הגן, כי אדם הראשון נתגרש מן הגן, ושבת אגין עלוהי, כמובא (עין זהר שמות קלח) ושבת הוא בחינת מלך שהשלום שלו, בחינת האדם הנ"ל, שהוא מלך, שהיה שלום בימיו, ועל כן עמד עצמו אצל שבת; והשאר לא באר.

(ענה ואמר אחר שספר המעשה הזאת בזו הלשון).

המעשה הזאת היא הפלא גדול, והכל אחד הבהמות וכו' והכסא וכו' והגן הכל אחד פעם נקרא (הבחינה המרמזת בהספור) בשם זה, ופעם בשם זה; הכל לפי הענין והבחינה והדברים עמקים, נפלאים ונוראים מאד מאד (גם אלה דברי רבנו נרו יאיר), ויש עוד, ואין צריכין לגלות לכם גם יש עוד מה שהמלך, שהיה בהמדינה הנ"ל, עשה דבר כנגד החמה, ודבר כנגד הלבנה (הינו שאלו הדברים היו מרמזים על חמה ולבנה), והלבנה היתה אוהבת נר בידה, וכשמגיע היום אזי אין הנר מאיר, כי שרגא בטיהרא נר בצהרים אינו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'רמב"ם מורה נבוכים ח' ע"ל "ע"ד מצוה שיש לה מוספרי רבנו יהיה תיקון רב"ם"
ז"ל "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז"ל

מועיל] וכו', וזהו שאמרה הלילה אל היום: מפני מה, בשאתה בא, אין לי שם (פמבאר לעיל), כי ביום אין מועיל הנה כלל פרוש המעשה הוא כמו הכפא, שעשה המלך פנ"ל, שעקר החכמה שצריכין לידע איך לסדר הדברים כמו כן מי שבקי בספרים, ולבו שלם יוכל להבין הפרוש, אך צריכין לסדר הדברים היטב, כי פעם נקרא כך, ופעם נקרא כך, וכן בשאר הדברים, הינו בפרוש של המעשה לפעמים נקרא האדם של המעשה הנ"ל בשם זה, ולפעמים בשם אחר, וכן בשאר הדברים אשרי מי שיזכה להבין דברים אלו לאמתתן ברוך ה' לעולם, אמן ואמן (כל זה דברי רבנו הקדוש עליו השלום זכר צדיק לברכה).

סדר שולחן ערוך היום פ"ג:

(ז) כלים שהם מפוצלים כגון מנורה של חוליות וכסא ושלחן שהם חתיכות חתיכות מעמידין אותם ביום טוב והוא שלא יתקע: (ג) להתיר ולהפקיע ולחתוך חותמות שבכלים ושבקרקע ולשבר פותחות כדינם בשבת כך דינם ביום טוב (ועיין לעיל סימן שי"ד סעיף ז): (ד) לקטום קש או קיסם או תבן או עצי בשמים דינם ביום טוב כדינן בשבת (כדאיתא סימן שכ"ב סעיף ד'): (ה) קמטים שעושין הנשים בבתי זרועותיהן ובבתי שוקיהן אסור לעשותן ביום טוב משום תקון מנא:

סימן תקכ (א) לכבד הבית כדינו בשבת כך דינו ביום טוב (ועיין לעיל סימן של"ז):

סימן תקכא (א) משילין פירות דרך ארובה (פי' מן כי ישל זיתך כלומר מפילין הפירות לארץ) ביו"ט ולא ישלשלם בחלונות ולא יורידם בסולמות ולא יטלטלם מגג לגג אע"פ שהן שוין: (ב) מותר לכסות פירות או כדי יין או לבנים מפני הדלף: (ג)

ליתן כלי תחת הדלף כדינו בשבת כך דינו ביו"ט (ועיין לעיל סל"ח
ס"ח):

סימן תקכב (א) אין הסומא יוצא במקלו ולא הרועה בתרמילו
(ודין חיגר דינו ביום טוב כמו בשבת ועיין לעיל סימן ש"א סעיף
י"ז): **(ב)** אין יוצאין בכסא אחד האיש ואחד האשה ואיש שהיו
רבים צריכים לו מותר ומוציאין אותו על הכתף אפילו באפריון:
(ג) מי שנתכווצו (פי' שנצמתו ונעשו קצרים) גידי שוקיו יכול לצאת
במקל: **(ד)** אין מנהיגין בהמה במקל:

סימן תקכג (א) מסירים זבובים הנתלים בהמה אע"פ שהן
עושין חבורה: **(ב)** אין מגרדין בהמה במגרדת
ביום טוב מפני שמשרת שער: **(ג)** אין מילדין בהמה ביום טוב
אבל מסעדין אותה שאוחז בולד שלא יפול לארץ ונופח לו
בחוטמו ונותן לו דד לתוך פיו: **(ד)** בהמה שריחקה ולדה מותר
לזלף (פי' לשפוך) מי שליתה עליו וליתן מלא אגרוף מלח ברחמה כדי
שתרחם עליו אבל הטמאה אסור לעשות לה כן: הגה ועיין לעיל
סימן רמ"ו ס"ג בהגה אם אדם מצווה על שביתת בהמתו ביום טוב:

סימן תקכד (א) אין עולין על גבי אילן ולא רוכבין על גבי
בהמה ולא שטיין על פני המים ולא מספקין
להכות כף על ירך ולא מטפחין להכות כף על כף ולא מרקדין ולא
דנין ולא מקדשין ולא כונסין ולא מיבמין ולא מגרשין ולא חולצין
ולא מקדישין ולא מחרימין ולא מפרישין תרומה ומעשרות: הגה
ודין פדיון הבן כדינו בשבת כך דינו ביום טוב ועיין לעיל סימן של"ט סעיף
ד': **(ב)** שכיב מרע דתקיף ליה עלמא טובא שרי לגרש אפילו
בשבת:

סימן תקכה (א) הלואת יו"ט ניתנה ליתבע בדין (ועיין לעיל סימן ש"ז סעיף י"א): **(ב) גבאי צדקה גובין מהחצרות ביום טוב אבל לא יכריזו כדרך שמכריזין בחול אלא גובין בצנעה ונותנים לתוך חיקם ומחלקים לכל שכונה ושכונה בפני עצמה:**

סימן תקכו (א) מת המוטל לקברו אם הוא ביו"ט ראשון (לא יתעסקו בו ישראל ואפילו יסריח ואי אפשר בעממין אבל יתעסקו בו עממין אפילו מת בו ביום (ועיין לעיל סימן ש"ד) ואפילו אם יכולין להשהותו עד למחר שלא יסריח וכל זה בעשיית (קבר) וארון ותכריכין אבל להלבישו ולחמם לו מים לטהרו ולהוציאו ולשומו בקבר מותר על ידי ישראל: הגה וטוב לזוהר לטהרו ע"י קש על גב עור או נסר ולא ע"י סדינים שלא יבא לידי סחיטה (תה"ד סימן פ"ב): **(ב) מת ביו"ט ראשון אסור להלינו עד יו"ט שני כדי שיתעסקו בו ישראל:**

(ג) בשבת וביום הכפורים לא יתעסקו בו כלל אפילו על ידי עממין אפילו להוציאו על ידיהם ולהניחו בכוך (פי' בחפירה) העשויה מאתמול:

סדר לקויי תפלות הימים:

קפח: ותשמרני ותצילני מן האכזריות, ומן הפעם ומן הקפדות, ואזכה להיות טוב ומטיב לכל באמת כרצונך הטוב ולא יהיה בלבי שום פעם וקפדות ולא שום אכזריות כלל ותשפיע עלי רחמים, שאזכה לרחם על הבריות תמיד כרצונך הטוב, ואתה תרחם עלי מן השמים ותשמר את דעתי ומוחי ושכלי בקדשה גדולה, ותצילני מבלבול הדעת ומכסילות ומפחשבות רעות, ואזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בכל עת בקדשה גדולה, ולא אניח לכנס בדעתי ומחשבותי שום מחשבה חיצונה וזרה כלל ותשמרני ותצילני תמיד ממחין וקטנות, ותשפיע ותמשיך עלי

תמיד מחין וגדלות, ויהיה שכלי הולך וגדול בכל עת בקדשה
 ובטהרה גדולה ואזכה ברחמיך הרבים לזכך ולטהר ולקדש את
 כל השלשה מחין שלי שבשלשה חללי הגלגלת שהם חכמה בינה
 ודעת, עד אשר השלשה מחין שלי יהיו לי מחצות פרוסות בפני
 התאוה הרעה הכלליות שהוא תאוות נאוף:

קפט: ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיק אמתי,
 גבור ובעל כח גדול אשר יקנא קנאת ה' צבאות, ויתפלל לפניך
 תפלה בבחינת דין בכח וגבורה גדולה דקדשה, ויעשה פלילות
 עמו, כמו פנחס בעת שקנא על מעשה זמרי, כמו שכתוב: "ויעמד
 פנחס ויפלל ותעצר המגפה" ותעזרנו בזכות וכח תפלת הצדיק
 הבעל כח להכניע ולשבר ולבטל תאוות נאוף מעלינו ומעל כל
 עמו בית ישראל מעתה ועד עולם ותחמל על עמו ישראל
 בחמתך החזקה ובאהבתך הגדולה, ותתן כח וגבורה לתפלת
 הצדיק הבעל כח הזה, שתפלתו בבחינת דין תעמד להסטר
 אחרא והקלפה בבית הבליעה שלה, עד שתהיה מכרחת הסטר
 אחרא והקלפה להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה כל הקדשות
 שבלעה וכל הדעת והרחמנות והתפלות וכל מיני ניצוצות
 הקדשה שבלעה על ידי חטאינו ופשעינו הרבים, ובפרט על ידי
 פגם הברית, הכל תהיה מכרחת להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה
 חיש קל מהרה, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "חיל בלע ויקאנו
 מבטנו ירשנו אל", ותהיה מכרחת הסטר אחרא והקלפה לתן
 הקאות הרבה בכל עת ובכל שעה עד אשר תקיא ותוציא גם
 עצמות חיותה ממש מקרבה ובטנה, כמו שכתוב: "מטה עזך
 ישלח ה' מציון רדה בקרב איביך" ויתגירו גרים רבים אמתיים
 ויתוספו על עמו ישראל ויכירו כל אמות העולם כח מלכותך,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'רמו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וידעו כלם "כי אתה הוא ה' לבדך עליון על כל הארץ", ויתגדל ויתקדש ויתרומם ויתנשא ויתעלה כבודך על כל באי עולם, וכל בני בשר יקראו בשמך וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו כלם כאחד יתנו כבוד והדר לשמך, וכבוד ה' ימלא כל הארץ ויתפרסם ויתגלה אלהותך ואדנותך לכל באי עולם, ויהיה רעש גדול ופרסום שם כבודך בין כל בני אדם וישמעו רחוקים ויבואו ויפירו כח מלכותך:

קצ: רבנו של עולם, "תמים דעים", עשה נפלאות עמנו בעולמך אשר בראת לכבודך וגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי, וקרב פזירינו מבין הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ, וקול פרסום אלהותך ישמע מהרה בכל העולם בקול רעש גדול כמו קול רעמים "ירעם אל בקולו נפלאות, עשה גדולות עד אין חקר", כי מי יתבונן רעם גבורותיך, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "הבו לה' משפחות עמים, הבו לה' כבוד ועז", ונאמר: "קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על מים רבים" ותמלא "הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים":

קצא: רבנו של עולם, "אתה פורת בעזך ים, שברת ראשי תנינים על המים אל תתן לחית נפש תורה חית ענייה אל תשכח לנצח" עזרנו ורחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותעזר רחמי הצדיק האמת "ציר נאמן לשולחיו", שילחום בעדנו מלחמות ה' ויוציא אותנו מבין שניהם של הסטרא אחרא והקלפות ובכחו וגבורתו הגדולה יוציא מהסטרא אחרא כל הקדשות וכל התפלות וכל הרחמנות והדעת, וכל הניצוצות הקדושים שבלעו מן הקדשה בעוונותינו הרבים, ובפרט על ידי פגם הברית: